

Sygn. akt II Ka 651/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2023 r.

sprawy **S. D.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 5 maja 2023 r. sygn. akt II K 1080/22

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżyciela posiłkowego A. C. na rzecz Skarbu Państwa 80 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 651/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 5 maja 2023 r. w sprawie II K 1080/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----		-----	-----		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----			

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Mająca wpływ na treść orzeczenia obraza przepisów postępowania prawa procesowego - art. 7 k.p.k. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, pomijając fakt, że oskarżony wszedł na teren posesji, z której zabrał mienie poprzez rozcięcie siatki ogrodzenia posesji oraz rozcięcie skobla bramy wejściowej do posesji, w celu wyprowadzenia z jej terenu rozdrabniacza sadowniczego (kosiarki), a w konsekwencji tego:</p> <p>2. Naruszenie prawa materialnego - art. 279 § 1 k.k., poprzez jego niezastosowanie, pomimo istnienia dowodów na to, że oskarżony wszedł na teren posesji po uprzednim rozcięciu siatki ogrodzenia posesji oraz rozcięciu skobla bramy wejściowej do posesji (w celu wyprowadzenia z jej terenu rozdrabniacza sadowniczego).</p> <p>3. Naruszenie prawa materialnego - art. 53 § 1 k.k., poprzez wymierzenie oskarżonemu kary rażąco łagodnej, która nie uwzględnia stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie pozwoli na realizację celów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do skazanego.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Apelacja oskarżyciela posiłkowego jako bezzasadna nie zasługiwała na uwzględnienie. Zaskarżony wyrok zapadł w następstwie prawidłowej oceny materiału dowodowego, co pozwoliło na właściwe zakwalifikowanie popełnionego przez oskarżonego czynu i wymierzenie adekwatnej do niego kary.</p> <p>Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu analizy materiałów postępowania, w świetle złożonej apelacji, nie dopatrył się zasadności zarzutu dotyczącego obrazu art. 7 k.p.k. Jak słusznie zauważył Sąd meriti, nie sposób zgodzić się z wersją wydarzeń forsowaną przez oskarżyciela posiłkowego przyjmując, że oskarżony działał w sposób na jaki on wskazuje. Nie tylko stanowisko Sądu Rejonowego jest pod tym względem słuszne, ale też zostało trafnie uargumentowane, przywołując m.in. fakt wykonania fotografii uszkodzonego skobla w zauważalnym odstępie czasu od chwili zdarzenia, czy też wskazywanie narzędzia, którym oskarżony miał się ku temu posłużyć, a co nie ma oparcia w żadnym innym materiale dowodowym. Mieć na uwadze należy to, że nie można powoływać się na obrazę art. 7 k.p.k. tylko dlatego, że ocena dokonana przez Sąd nie jest korzystna dla skarżącego, polemizując z nią, nie mając jednocześnie podstaw w żadnych innych, przy tym obiektywnych, dowodach. Przy takim stanie rzeczy właściwym</p>	

jest, a nawet obligatoryjnym, uwzględnienie wobec oskarżonego regulacji z art. 5 § 2 k.p.k., co Sąd Rejonowy uczynił. Na marginesie zaznaczyć można, iż skarżący z ewentualnego faktu przecięcia skobla niesłusznie implikuje cel, w jakim oskarżony miałby to zrobić, gdyż równie dobrze mogłoby dojść do tego w zamiarze ułatwienia transportu skradzionej bramy. Niemniej jednak, nawet przy przychyleniu się do argumentacji skarżącego, nie można by było zakwalifikować przedmiotowego czynu jako kradzieży z włamaniem, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k., za czym jednoznacznie przemawia ugruntowane w tym przedmiocie orzecznictwo. Adekwatnym w niniejszej sprawie jest pogląd Sądu Najwyższego, w pełni aprobowany przez Sąd Okręgowy stanowiący, iż z istoty włamania wynika, że jego obiektem może być tylko pomieszczenie zamknięte, stąd też kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera w celu przywłaszczenia cudzego mienia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia. Zwiększony stopień winy sprawcy kradzieży z włamaniem i związane z tym surowsze zagrożenie karne tego przestępstwa w porównaniu z kradzieżą zwykłą, uzasadnione jest tym, że sprawca kradzieży z włamaniem narusza system bezpieczeństwa mienia, który polegał na umieszczeniu go w odpowiednim pomieszczeniu lub schowku wyposażonym w funkcjonujące zamknięcie w celu ochrony przed kradzieżą (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1999 r. V KKN 566/98). Uwzględniając powyższe

oraz ustalony w sprawie stan faktyczny nienegowany przez strony, można niewątpliwie przyjąć, iż przedmioty nie były skradzione ani z pomieszczenia, ani z zabezpieczonego schowka. Podobnie do przytoczonej tezy Sąd Najwyższy wypowiedział się również w wyroku z dnia 9 września 2004 r. w sprawie V KK 144/04, w którym to wskazał, że „włamanie nigdy nie było utożsamiane z samym pokonaniem przez sprawcę zabezpieczenia mienia przed zaborem, jeśli mienie to nie znajdowało się w zamkniętym pomieszczeniu i jeśli działanie sprawcy nie polegało na przeniknięciu do tego pomieszczenia”. W doktrynie podkreślano natomiast, że nie ma kradzieży z włamaniem w wypadkach, gdy przedmiot wykonawczy jest położony wśród wolnej nieograniczonej przestrzeni, a zarazem nie tworzy sobą zamkniętego, zabezpieczonego przed zaborem pomieszczenia. Stosowanie mechanicznych zabezpieczeń przedmiotu przed kradzieżą niczego w tym względzie nie zmieniało, przykład zaś kradzieży roweru połączonego kłódką lub obejmą z jakimś trwałym urządzeniem wskazywano jako bez wątpienia niewypelniający znamion typu kradzieży z włamaniem”. Taki stan rzeczy również można odnieść do realiów przedmiotowego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy stwierdził, że zarzuty skarżącego zmierzające do zmiany kwalifikacji prawnej czynu nie znajdują uzasadnienia na gruncie niniejszej sprawy i okazały się nietrafne.

Nie można zgodzić się także z zarzutem dotyczącym naruszenia

prawa materialnego (art. 53 § 1 k.k.), w postaci wymierzenia kary rażąco łagodnej, bez nieuwzględnienia stopnia społecznej szkodliwości czynu i wgląd na realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec sprawcy.

Na wstępie należy zaznaczyć, że przepis art. 53 kk określa ogólne dyrektywy wymiaru kary, objęte sferą swobodnego uznania sędziowskiego. Nie ma charakteru normy stanowczej (zawierającej nakaz lub zakaz określonego postąpienia), zatem jego naruszenie nie może stanowić podstawy zarzutu. Podważenie przyjętej na podstawie tego przepisu oceny sądu w zakresie okoliczności wpływających na wymiar sankcji karnej jest możliwe, ale w ramach zarzutu rażącej niewspółmierności kary (art. 428 pkt 4 kpk).

Odnosząc się do treści apelacji, w odniesieniu do zarzutu rażącej łagodności kary, stwierdzić należy, że Sad Rejonowy prawidłowo ocenił zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu, jak też winy sprawcy. Nadmienić trzeba, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości bierze się pod uwagę okoliczności o charakterze zarówno przedmiotowym - rodzaj i charakter naruszonego lub zagrożonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak i podmiotowym - waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (M. Mozgawa, M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik [w:] M. Mozgawa, M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz

aktualizowany, LEX/el. 2023, art. 115). Jak jasno wynika z uzasadnienia do zaskarżonego wyroku, Sąd I instancji wskazał podstawy jej wymierzenia, słusznie wyszczególniając przy tym okoliczności, które zaważyły przy jego prawidłowej ocenie. Niewątpliwie na szczególną uwagę zasługiwało złośliwe i zaplanowane działanie oskarżonego rozważone jako okoliczność działająca na niekorzyść oskarżonego, natomiast kluczową okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do popełnienia przestępstwa i odzyskanie części skradzionych przedmiotów przez oskarżyciela posiłkowego. Zdaniem Sądu odwoławczego, kara w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym orzeczona przez Sąd meriti odpowiada wymogom określonym w art. 53 §1 k.k., spełni powierzone jej cele, a zwłaszcza zrealizuje cele wychowawcze i prewencyjne w stosunku do oskarżonego, jak i zadania w aspekcie społecznym.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uznanie oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem - art. 279 § 1 k.k.
- wskazanie, że sprawca dokonał zaboru mienia po uprzednim rozcięciu siatki ogrodzenia posesji oraz rozcięciu skobla bramy wejściowej do posesji, w celu wyprowadzenia z jej terenu rozdrabniacz sadowniczy (kosiarkę),

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

- wymierzenie oskarżonemu kary 3 (trzech) lat pozbawiania wolności, z uwagi na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i demoralizacji sprawcy.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez oskarżyciela posiłkowego, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu oraz w zakresie wymierzonej kary.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie dopatrył się istnienia uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i zgodnie ze stawkami określonymi w art. 13 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym 60 złotych tytułem opłaty, zaś 20 zł tytułem wydatków.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w zakresie kwalifikacji prawnej zarzuconego oskarżonemu czynu oraz w zakresie wymierzonej jemu kary.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana